

дигне голѣмо въстание въ Бѣлгария, защото цѣлия народъ билъ съвсѣмъ развълнуванъ отъ бѣсилницѣ на Метхатъ-паша. Въ сички главни градове и въ повече събуденитѣ села имало комитети, които се въоружавали кой съ каквото може за въстание, щомъ дойде пролѣтъ. И че ний тукъ трѣба да имъ дадемъ нѣкакви бѣлѣзи за въстание.

Азъ тогава намислихъ, да имъ съставя една прокламация, подпечатана съ печатѣтъ на приврѣменното бѣлгарско правителство въ Балкана. Написахъ я, печатахъ я, и съ прилаганието печата на приврѣменното правителство имъ я дадохъ, да я занесатъ тайно въ Бѣлгария и я раздадатъ прѣдварително на комитетитѣ за да я разпространятъ.

Ето тая прокламация:

Кѣмъ бѣлгарский народъ.

Бѣлгарине! Сичко онова, което бѣше най-свято, най-мило и драго на твоя злощастенъ родъ, днесъ е осквернено, потжпкано, поразено. Твоята свята вѣра страда, съ твоето шастие бѣсний паша се разполага, твоята честь отъ сурова сила се газѣ; въ твоята кжща усойна змия тровѣ домородието ти, — дѣцата ти; много челядъ вече зарази съ смъртоносното си дихание този заразяющъ звѣръ. Охъ, ти горко осѣщашъ това, тжжний Бѣлгарино! Но, пакъ твоитѣ сълзи, твоитѣ тжжби, твоитѣ молби никакъ не ти помагатъ, защото не се чуватъ тамъ за твоитѣ неизказани тѣглила, гдѣто би могле да поправятъ твоята сждба. Горчивия опитъ те учи, щото на нищо да се ненадѣвашъ отъ Султанитѣ и неговитѣ лжжливи съвѣтници!

„Сѣкий народъ заслужва сждбата, която той сподѣля. Само робѣтъ се оставя доброволно на своята сждбина. Покажете, о Бѣлгари, че не сте сътворени само да робувате; покажете че сте достойни синове на нашитѣ славни прадѣди; покажете че въ вашитѣ жили тече още по нѣкоя капка кръвъ отъ Крумовий и Симеоновий народъ.

„Станете братия бѣлгари! Хванете коси, ножове и сопи, та отмѣстете си и се избавете отъ срамното робство!